

høves er tilstrækkelig detailleret. Det ærede Udvalg har ikke henvendt sig til Ministeriet og forlangt nogen Oplysning, som i saa Fald strax skulde være bleven meddeelt. Forøvrigt er det mig bekendt, at tre af de ærede Medlemmer af Finantscomiteen, hvoriblandt jeg ogsaa troer den ærede Ordfører var, have været i Ministeriet, og der erholdt afskillige Oplysninger. Om de vare tilstrækkelige eller ikke, veed jeg ikke, og det er ikke blevet mig sagt fra de ærede Herrers Side, at de manglede nogen Oplysning. Hvad forøvrigt disse Oplysninger skulde gaae ud paa, veed jeg ikke; men, er der Noget, de ønske oplyst, behøve de blot at detaillere det, saa skulle de faae det. Jeg troer heller ikke, at der behøves flere Oplysninger end de, der allerede til Errettelse ere blevne anførte her, om hvad der her er blevet forlangt til Reserven; men Marsagen til den ærede Rigsdagsmands Bøgeing ved at gaae ind paa Ministeriets Forslag, ligger i Baggrunden, idet han altid kommer tilbage til sin Almeenvæbning, og Ideen om, at Soldaterne skulle beklæde sig selv. Begge disse to Ideer gaaer den nuværende Minister ikke ind paa, og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand faaer Nogen til at gaae ind, hverken paa hans Idee om Almeenvæbning eller hans Idee om, at enhver Soldat skal beklæde sig selv. Det Sidste, at enhver Soldat skal beklæde sig selv, er i sig selv aldeles ullysoforif; thi, naar en Soldat kommer og ingen Klæder har, saa er man dog nødt til at give ham Klæder, og man maa dog altsaa have Forraad. Det blev foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand i 1848, da han selv forestod Krigsbestyrelsen; men han vil vistnok selv vide, at der kun var faare Faa, der benyttede sig deraf.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præsto Amts 4de Valgkreds har Ordet.

J. Weberfen (Præsto Amts 4de Valgkreds): Jeg skal blot svare den ærede Rigsdagsmand for Solbet Amts 2den Valgkreds, at jeg, naar Nødvendigheden byder det, ikke vil skamme mig ved at beklæde mig selv, ja, jeg vilde endogfaa finde det i sin Orden, om

jeg førte en Hest med til at ride paa; men jeg troer derimod jeg vilde skamme mig ved, om jeg skulde komme til at modtage Klæder af min Commune.

Ordføreren (Esbjærning): Jeg har allerede tidligere gjort den Bemærkning, at det er Noget, man ikke maa kaste den mindste Skam paa, at en Mand er i den uheldige Stilling at maatte lade sig understøtte af sine Medborgere; den Understøttelse maa være hæderlig baade for dem, der yde den og for dem, der modtage den, naar de ikke have forskyldt den ved slet Opsørsel.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget, saaledes som det findes i Anhængeget Sp. 527 — og derved afgjordes tillige dets Dvergang til 3die Behandling — under Afstemning og forkastedes med 52 mod 17 Stemmer.

Man gik derefter over til det sidste Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af Usserød Klædefabrik.

Esbjærning: Jeg skylder at gjøre nærmere Rede for, hvorfor jeg kun har andraget paa, at de $\frac{2}{5}$ af Klædefabricationen skulde overgives til Forfærdigelse i Straffeanstalterne her i Landet. Det ligger deri, at jeg har tænkt mig Muligheden af, at Straffeanstalterne i Hertugdømmerne ogsaa kunde gjøre Aray paa, at faae deres Andeel i Fabricationen. Jeg veed, at disse Straffeanstalter jævnlig have været forlegne for Arbejde, og jeg troer endogfaa, at de have begyndt at beskæftige sig i en lignende Retning som vore. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at der allerede i 1841 var nedsat en Commissjon, som skulde undersøge Forholdet med Hensyn til Usserød og denne Fabriks Nødvendighed for Militairretaten. Denne Commissjon kom i Almindelighed til den Bestrægtning, at Fabricationen ved Usserød drevs ret hensigtsmæssig, men at det dog var det Rigtige, at Fabrikken blev nedlagt. Man var imidlertid dengang ikke fattet paa at gaae den eneste Vej, som kunde føre til en saadan Nedlæggelse, den nemlig